

ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ СТАТЕЙ ДЛЯ АВТОРІВ

Редакція приймає до друку **оригінальні експериментальні роботи; огляди** з актуальних проблем біохімії; **методичні роботи**, в яких описано нові або вдосконалені методи біохімічних досліджень; **статті з історії біохімічної науки**, що висвітлюють еволюцію ідей, виникнення і розвиток наукових шкіл, або які присвячені творчим портретам учених; дискусійні статті; **рецензії** на нові книги; **наукову хроніку**. «Український біохімічний журнал» друкує також роботи з **різних розділів суміжних наук**: клітинної та молекулярної біології, біоорганічної хімії, біофізики, фізіології і біохімії рослин та мікроорганізмів, медичної біохімії, фармакології і генетики, в яких застосовано біохімічні методи, а одержані біохімічні дані були використані під час обговорення результатів дослідження.

Статті в журналі друкуються **українською, російською або англійською мовами**.

Рукопис статті і рисунки надсилаються в редакцію у друкованому вигляді у двох примірниках і на дискеті 3,5" або диску (у програмі Word, формат ttf, гарнітура Times New Roman). Обсяг експериментальної роботи зі списком цитованої літератури, таблицями та рисунками з підписами, що пояснюють одержані результати (все на окремих сторінках), має не перевищувати 20 сторінок (40 тис. знаків), огляду – 30 сторінок (60 тис. знаків), надрукованих на принтері (текст – кегль 14, таблиці – кегль 10; інтервал між рядками – полуторний). Рисунки можуть бути чорно-білими або кольоровими, якщо це необхідно для розуміння одержаних результатів, і мають бути представлені в електронному вигляді у форматі tif, bmp, wmf, gif, jpg, eps або pdf. До статті додаються резюме (до 2/3 сторінки) і ключові слова (до 10 слів), де слід навести назву статті, ініціали та прізвища авторів, офіційні назви установ, де виконано роботу, українською, російською та англійською мовами, електронну адресу.

На першій сторінці у верхньому куті ліворуч ставиться УДК, під ним – назва статті, ініціали та прізвища авторів, назва установи, де було виконано роботу, електронна адреса, нижче – резюме мовою статті, де висвітлюються основні результати дослідження, підсумки, далі – ключові слова, які є основою для включення статті в певні розділи реферативних журналів. Бажано, щоб вони згадувалися як у назві статті, так і в рефераті.

На початку статті стисло викладається історія питання з посиланням на джерела літератури та обґрунтування мети дослідження.

Розділ «Матеріали і методи» має бути поданим так, щоб за наведеним описом методів і реактивів, умов проведення дослідів можна було би відтворити експерименти. На загальновідомі методи досить дати посилання на публікації. Необхідно навести назви фірм та зазначити країни-виробники реактивів і матеріалів, які було використано в досліді; вид і кількість піддослідних тварин і обов'язково застосовані методи знеболювання та евтаназії.

Усі позначення і найменування фізичних і хімічних одиниць вимірювання наводять у системі СІ. Амінокислоти позначають скорочено символами із трьох латинських букв. Згідно із сучасною номенклатурою доцільно використовувати терміни **ензим** (а не фермент) і **протеїн** (а не білок).

У разі застосування в роботі **ензимів** необхідно наводити рекомендовану або систематичну їхню **назву та шифр**, дотримуючись рекомендацій Міжнародної біохімічної спілки (Enzyme Nomenclature. 1992. – Acad. Press. San Diego. California і Supplement (1–6) – в Eur. J. Biochem. (1993–1997, 1999) або електронної версії: <http://www.chem.qmul.ac.uk/iubmb/enzyme>). Для давно відомих ензимів можна дати назву і шифр згідно з перекладним виданням «Номенклатура ферментів» / Ред. А. Е. Браунштейн, М., 1979 р.

Активність ензимів необхідно визначати за швидкістю каталізованої реакції і виражати в мкмольх перетвореного субстрату або утвореного продукту за 1 хв на 1 мг протеїну. Застосовують також ще дві одиниці ензиматичної активності: стандартну одиницю активності U (IU) і катал (скорочено кат). Питома активність ензиму звичайно виражається відповідно в мкмольх/хв на 1 мг протеїну або в од. акт./мг, кат/кг (Р. Досон, Д. Елліот, У. Елліот, К. Джонс. Справочник биохимика, М.: изд-во «Мир», 1991. 543 с). У всіх випадках строго зазначаються умови проведення реакції, тобто температура, рН, концентрація субстрату.

Концентрацію розчинів слід наводити в М, мМ, мкМ тощо, але не в нормальній концентрації (н.). Якщо концентрацію виражають у відсотках, то її варто уточнити (дати показники маса/маса, маса/об'єм, об'єм/об'єм). Варто також зазначити, які солі використовувалися

для виготовлення розчинів – кристалогідрати чи безводні.

Для характеристики сполук використовують термін **відносна молекулярна маса** M_r (відношення маси молекули речовини до $1/12$ маси атома вуглецю C_{12}), яка не має розмірності, або термін **молекулярна маса**, яку виражають у Да (дальтон) або в кДа.

Описуючи дані, які визначено з використанням **методів видимої або УФ-абсорбційної спектроскопії**, слід пам'ятати, що вони практично характеризують поглинання. Для кількісного оцінювання клітинної щільності варто вживати термін пропускання (Т), за якого враховують розсіювання. В іншому разі слід вживати термін «поглинання» – **абсорбція (А)**, але не «екстинція» і «оптична густина».

Якщо в дослідженнях було використано конкретні організми (тварини, рослини, мікроорганізми), під час першого згадування їх у тексті статті необхідно зазначити повну видову назву цих організмів латинською мовою (курсивом), дотримуючись сучасної систематики, а в разі повторного згадування найменування роду наводять скорочено однією буквою, за винятком тих випадків, коли родові назви різних організмів починаються на одну й ту саму букву. Тоді використовують скорочення з декількох букв, наприклад *Staph. aureus*, *Str. lactis*.

Скорочення слів (аббревіатури), крім загальновідомих, у таблицях і в підписах до рисунків наводити не варто (за деяким винятком, в цьому разі з обов'язковим розшифруванням їх у примітках). Не варто також, окрім загальноприйнятих скорочень, наводити у статті довільно скорочені короткі слова (наприклад, такі як пероксидаза, глюкозидаза тощо).

Цифрові дані необхідно заокруглювати згідно з усталеними правилами, враховуючи середню похибку дослідів. **Вірогідність** відмінностей показників **слід обґрунтувати** статистичним аналізом, посилаючись на конкретні методи. Не можна наводити одні й ті самі результати в таблицях і на рисунках. Усім колонкам в таблицях необхідно дати назву і вони мають бути заповнені відповідними даними (якщо дослід не проводили, треба ставити «–», а якщо показники не встановлено – «0»). На фотовідбитках зазначається їхній верх. На полях рукопису слід помітити місця розташування рисунків і таблиць.

Якщо у статті використовуються рисунки та схеми, опубліковані іншими авторами, потрібно мати на це дозвіл від авторів оригіналів або редакцій часопису, де їх було опубліковано.

Всі сторінки рукопису мають бути пронумеровані.

Список літератури складають за **порядком цитування джерел** у тексті (їх позначають цифрами у квадратних дужках) і подають у кінці статті. У джерелах літератури не наводять назву статей, але мовою оригіналу подають скорочену назву часопису, том, номер і сторінки. Назви книг (монографій, збірників праць), дисертацій, авторефератів тощо слід наводити повністю. Не можна посилатися на неопубліковані матеріали. Якщо кількість авторів цитованої роботи не більше чотирьох, наводять усі прізвища, а якщо більше, то залишають лише три перші прізвища, а далі пишуть «та ін.», «и др.», «et al.». У переліку джерел літератури в експериментальній роботі бажано наводити не більше 20 найменувань, а в огляді – 100. При цьому мають переважати посилання на роботи останніх років.

Зразки бібліографічних посилань

1. *Вадзюк О. Б., Костерін С. А.* // Укр. біохім. журн. – 2003. – **75**, № 5. – С. 47–55.
2. *Максимчук О. В., Бездробна Л. К., Сидорик Л. Л. та ін.* // Укр. біохім. журн. – 2008. – **80**, № 4. – С. 59–65.
3. *Пархоменко Ю. М., Пилипчук С. Ю., Черныш И. Ю. и др.* / Матер. Межд. симп. «Активные формы кислорода, азота и хлора в регуляции клеточных функций в норме и при патологии». – Гродно, Беларусь, 2006. – С. 50–55.
4. *Луговской Э. В.* Молекулярные механизмы образования фибрина и фибринолиза. – К.: Наук. думка, 2003. – 219 с.
5. *Nagaoka K., Suzuki T., Kawano T. et al.* // Biochem. Biophys. Acta. – 2006. – **1759**, N 3–4. – P. 132–140.
6. *Данилович Ю. В.* Властивості та роль Ca^{2+} /H-обміну плазмалеми міометрія. Автореф. дис. ... канд. біол. наук. – К., 2001. – 20 с.
7. *A.c. 1785096 SU*, МПК⁵ А61К35/32. Спосіб очистки екстракта пантокрина для ін'єкцій / Даценко З. М., Попов Ю. П., Юрьев И. Р., Передерей О. Ф., Губченко Е. Н.; ДСП; заявл. 11.06.1990. – 2 с.
8. *Пат. 83153 UA*, МПК⁶ С07F9/10, А61К31/66, МПК⁸ А61К31/355, А61К38/00, А61Р11/00. Поверхнево-активна композиція «МОЛЮФІЛ» для відновлення дефіциту сурфактанту, спосіб одержання лікувального засобу та спосіб лікування дефіциту сурфактанту легенів / Комісаренко С. В., Даценко З. М., Чекман І. С., Лю Кечун (Liu Kechun, CN), Мойсеева Л. Г.,

Козуліна О. П., Белебез'єв Г. І., Хань Лівень (Han Liwen, CN), Канівець Н. В.; заявл. 20.04.2007; опубл. 25.04.2008, Бюл. № 11. – 4 с.

9. *Заявка на винахід*, а200805004 UA, МПК⁸ А61К35/56, А61К31/66, А61Р9/00, А61Р11/00, А61Р15/00. Спосіб диференційованого одержання фізіологічно активних композицій із тканин морських молюсків рапанів / Дашенко З.М., Комісаренко С. В., Кечун Лю (CN), Чекман І. С., Борода А. М., Луговська Г. Г., Канівець Н. В., Моїсеєва Л. Г., Лівень Хань (CN); заявл. 18.04.2008.

Рукопис статті має бути підписаний кожним автором.

На окремій сторінці необхідно навести відомості про авторів: прізвище, ім'я, по батькові, поштову і обов'язково електронну адреси, номери службових й домашніх телефонів з кодом міста, номери мобільних телефонів.

За дату отримання статті вважають дату надходження її до редакції. В разі одержання статті, оформленої з порушенням запропонованих «ПРАВИЛ» редакція залишає за собою право статтю не приймати, не рецензувати і

не повертати авторам, про що повідомляє авторів.

Подані до УБЖ статті обов'язково рецензуються провідними спеціалістами у відповідній галузі біохімії. Після доопрацювання статті згідно із зауваженнями рецензента автор повертає до редакції: надісланий йому примірник рукопису, рецензію, а також надсилає два примірники виправленої статті, диск (або дискету) з виправленим текстом і обов'язково – відповідь рецензенту.

Для контрольного вичитування статті редакція надсилає авторові електронною поштою верстку, яку треба терміново вчитати і не пізніше наступного дня повідомити редакцію про виявлені помилки електронною поштою або телефоном, зазначивши сторінку, колонку, абзац, рядок, де слід зробити виправлення. Якщо відповідь від авторів вчасно не надійшла, редакція залишає за собою право затримати її публікацію.

У разі негативної рецензії, яка виключає можливість доопрацювання рукопису статті, один його примірник редакція залишає у своєму архіві, а другий разом із рецензією повертає авторам.